

P O L O N I Æ

R E G N V M.

POLONIA, quæ à planitie terræ, (quam ipsi vernaculè etiamnum Pole vocant) nomen habet. vasta regio est, quæ Schlesie ad Occidentem proximat. Hungaris, Lithuanis ac Prutenis contermina. Diuiditur in Maiorem & Minorem. Maior dicitur, quæ Septentrionem aspicit, habetque Guesnam, Posnauiamque, insigniora loca. Minorem vocant, quæ ad Meridiem vergit, habetque nobilem urbem Cracouiam, ad caput Vistulæ, quæ regionem diuidit, sitam, reliquæ ciuitates parum nitidæ. Ex maceria domos fermè omnes componunt, plerasque luto linunt. Plaga regionis palustris est, & nemorosa. Potus genti cereuisiæ. Vini rarissimus vsus, nec vineæ cultura cognita. Equitatu in bello maximè præstat. Ager ceteris ferax, multa genti armenta, multa ferarum venatio. Melle abundat. Habet & salis maximam copiam, quod ex terra eruitur. Habet & æris fodinas in montium iugis, Tatri, ab incolis dictis: nec non sulfuris. Cromerus scribit Polonos ab Hungaris Lengel vocari, à Lecho eorum genitore.

Sub regno Poloniæ continetur Lithuania, Samogitia, Masouia, Volhinia, Podolia & Russia, quæ Meridionalis cognominatur, & Ruthenia quoque à nonnullis dicitur; Item tota Prussia, excepta ea parte quæ proprium Ducem agnoscit. Leuvenclaus addit, Poloniæ regem anno 1570. principem Moldauorum in suam clientelam suscepisse.

LITHVANIA magna sui parte palustris, plurimumque nemorosa, & eò difficilis aditu, ac quodammodo inaccessa, aquis omnia obtrinentibus, Hieme commercia cum Lithuanis habiliora: paludibus & stagnis alta glacie concretis, niueque superinfusa, fiunt omnia mercatoribus peruia. Rara in Lithuania oppida; villarum incolatus infrequens. Accolarum diuitiæ pecora, pellesque pretiosæ multigenum ferarum, quibus regio insigniter scatet. Ceræ ac mellis abundans. Vsus pecuniæ genti nullus. Bifontes hæc regio producit, animalis genus est, quod incolæ *Suber*, Germani *Vr-ochs* vocant, quale nos Antverpiæ vidimus anno 1570. Hinc & quoque illud animal quod Latini *Alces*, Germani *Elandt* nuncupant. Sermo genti vt Polonis, Sclauonicus. Caput regionis Vilna est, Episcopalis ciuitas, tantæ magnitudinis, quantæ Cracouia. Domus tamen contiguæ in ea non sunt, sed veluti in rure, horti intermediant & pomaria. Omnis illa roborea materia quæ *VVagenschot* nostratibus vocatur, & ex qua in Germaniæ inferioris & Belgicæ maritimis regionibus vniuersa ferè lignea opera Architectonica tam publica quam priuata, domorumque magna ex parte vtenilia fabricantur, his partibus cæditur, illincque ad nos per Balticum & Germanicum mare aduehitur.

SAMOGITIA (quod eorum lingua terra inferior sonat) habet gentes proceræ & pulchræ stature, agrestes tamen & incultis moribus, parco victu viuentes. Russi hanc Samotzkasemla appellant. Nullus illic ædificiorum nobilium, sed tantummodò tugurij vsus. Ex ligno & culmo fit structura. Largius ab imo sensum operis incremento ædificium in arctius cogitur, in carinæ seu galeæ maximæ similitudinem elaborata. In cacumine fenestra vna, supernè lumen reddens, subter quam focus, cibos parabiles coquens. In ea domo, se, vxores, pignora, seruos, ancillas, pecus, armentum, frumentum, & omnem supellestem condunt. Samogitiæ incolæ à Saxonibus originem trahere, scribit Sichardus in suo Germaniæ historiæ opere: obque id, etsi Poloniæ regi obediant, Saxones tamen eam imperio vindicantes, ad circulum Saxonicum pertinere asserunt.

MASOVIA, regibus Poloniæ feudalibus, huius Metropolis est Varsovia, vbi optimus conficitur medo. potus genus est ex melle constans, &c.

VOLHINIA, regio omnium rerum, propter agri fertilitatem, abundans, & oppidis, castellisque frequens.

PODOLIA agro tam fertili est, vt eius gramen perticam tribus diebus supercrescendo contegat, & aratrum in locis graminosis derelictum paulò pluribus sepiat, & cooperiat. Mellis quoque maxima copia. Præcipua huius vrbs est Camyenez.

RUSSIA abundat equis, bobus, & ouium gregibus, pretiosissimisque pellibus. Potu vtritur ex melle facto. Adducitur & vinum ex Pannonia, Moldauia & Walachia. Huius metropolis est *Leunpurg*, Latini *Leopolim* vocant.

MOLDAVIA, pars Walachiæ est. Eius metropolis est Sossauia, vulgò *Sotfchen*. Habitatores huius regionis sunt sæui & feroces, atque bellicosissimi, ideoque Transiluanis semper insidiantur. Vt Thracum mos olim fuit inurere nobili genere natis stigmata: sic ferunt Moldauia Despotas etiamnum hodie suis liberis cum primum nascuntur, notam aliquam inuri curare: ne scilicet ambigi de legitimis hæredibus possit, & excludantur alieni. auctor Rein. Reineckius in suo de Familiis syntagmate. Plura habes de his regionibus apud Matthiam à Michou, in libello de Sarmatiis; Albertum Crantzium in descriptione Wandaliæ; Bonfinium de rebus Hungaricis. Sed omnium optimè eas descripsit Martinus Cromerus in Chronico Poloniæ, & Sigismundus ab Herberstein in suis Moschouiticis Commentariis. Vide Seb. Munsterum. Ioannes Duglossus copiosissimus Polonorum historicus, citatur à Ioachimo Cureo, sed typis cum non extare, addit.

